

عنوان مقاله:

بررسی ابزار روایت شناسی در رمان اتفاق گلی ترقی

محل انتشار:

ششمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به ادبیات داستانی معاصر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

عطامحمد رادمش - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

معصومه هارونی جمالویی - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

گلی ترقی، نویسنده نام آشنای ایرانی است. او بعد از پنج دهه داستاننویسی، رمان اتفاق اولین داستان بلند خود را منتشر کرد. در این پژوهش به نقد و بررسی این رمان از لحاظ ابزار روایت شناسی (تلخیص، صحنه، گفتگو و توصیف) پرداخته میشود که یکی از شاخه های ادبی داستان نویسی است و ریشه در ساختارگرایی دارد. گلی ترقی از ابزار توصیف بسیار بهره برده است و توانسته است به شیرینی و شیوایی رمان بیافزاید. روایت رمان از زندگی طبیعی و مسایل و مشکلات مردم جامعه اخذ شده است. رمان اتفاق با رویدادها و اتفاقات نسبتاً آرام و کم هیجان سپری میشود و زمان را به دو دوره تقسیم میکند و فرهنگهای مربوط به آن را نشان میدهد. رمان اتفاق زبان و سبکی ساده دارد. در داستان های ابتدایی گلی ترقی شخصیت داستان های او معمولاً بیمارگونه، ناامید، ناتوان، منزوی و تنها هستند که از هر چیزی ترس دارند. سرخورده اند رابطه ای با جامعه نداشتند چرا که اغلب مردم جامعه را نادان و سطحی نگر می بینند. انقلاب و گذشته در رمان اتفاق مانند دیگر آثار خانم ترقی نقش محوری دارد گذشته مانند دیگر داستان های این نویسنده پررنگ جلوه میکند. زبان رمان بسیار ساده است و از تصنع های و واژگان ادبی خالی است اما زبان او در عین سادگی بسیار شیوا و شیرین و ملموس است.

کلمات کلیدی:

رمان، روایت، زبان، شخصیت، اتفاق، گلی ترقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/828672>

